

— זהו תהלים —

וכנס רגליו לאותו עץ המות, שהחזיר לו פקדונו, כמו שנאמר (בראשית מט) ויאסף רגליו אל המטה, שהרי הודה על חטאיו והתפלל עליהם.

**עבשו צריך להתכנס לאותו עץ המות, ולנפל ולומר אליו, אליך ה' נפשי אשא.** בהתחלה נתתי לך בפקדון. כעת שקשרתי את היחוד ועשיתי מעשה ודבור פראוי והודיתי על חטאי, הרי נפשי מסרתי לך בודאי. ויראה אדם עצמו כאלו נפטר מהעולם, שנפשו מסר למקום המות הזה, משום כך אין בו וא"ו, שוא"ו עץ החיים הוא, וזה עץ המות הוא. וזה בא להשמיענו, שסוד הדבר (מה בא להשמיענו סוד הדבר) - שיש חטאים שלא מתכפרים עד שנפטר האדם מהעולם, זהו שכתוב (ישעיהכב) אם יכפר העון הזה לכם עד תמתנו. וזה נתן עצמו ודאי למות ומסר נפשו למקום זה, לא בפקדון כמו בלילה, אלא כמי שנפטר מהעולם ודאי. ותקון זה צריך בכונת הלב, ואז הקדוש ברוך הוא מרחם עליו ומכפר לו על חטאיו. אשרי האיש שידע לפתותו ולעבד לרבונו ברצון ובכונת הלב. אוי למי שבא לפתות לרבונו בלב רחוק, ולא ברצון, כמו שנאמר (תהלים עח) ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו ולבם לא נכון עמו. הוא אומר (שם כה) אליך ה' נפשי אשא, ולא כל דבריו, אלא בלב רחוק, זה גורם עליו להסתלק מהעולם טרם שלא הגיעו ימיו, בזמן שאילן זה מתעורר בעולם לעשות דין. ולכן צריך אדם להדביק נפשו ורצונו ברבונו, ולא יבא אליו ברצון כוזב,

ראשון (בראשונה מעשה) בשעה שאדם קם - צריך לטהר עצמו בתחלה, ואחר כך יקבל עליו על זה, יפרש על ראשו פריסת מצנה. אחר כך יקשר קשר היחוד, שהם תפלין, (מהו תפלין), תפלה של ראש ושל יד, ולתקנם בקשר אחד בשמאל ועל הלב, כפי שבארנו (שיר השירים ב) שמאלו תחת לראשי וגו'. וכתוב (שם ח) שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך. והרי בארנו. וזהו המעשה שבתחלה. אחר כך, בשעה שאדם נכנס לבית הכנסת, יטהר עצמו בתחלה בקרבנות, בדבור הפה. אחר כך יקבל עליו על מלכות זה, לפרש על ראשו (פרישת מצוה) בשבחי דוד המלך, כמו המעשה שפורס על ראשו פרישת מצנה. אחר כך תפלת מישב כנגד תפלין של יד, ואחר כך תפלת מעמד שהיא כנגד תפלין של ראש. וזה כמו זה. מעשה כמו דבור. ודאי במעשה ודבור תלויה התפלה. ואם פוגם את המעשה, הדבור לא מוצא מקום ששורה בו, וזו לא תפלה, ונפגם האיש ההוא למעלה ולמטה, (ולא עוד, אלא) שצריך להראות מעשה ולמלל דבור עליו, וזוהי תפלה שלמה. אוי לאיש שפוגם בתפלתו, עבודת רבונו, עליו כתוב (ישעיה א) כי תבואו לראות פני וגו'. גם פי תרבו תפלה אינני שומע. שהרי במעשה ובדבור הדבר תלוי.

**בא ראה, כיון שאדם עושה תפלות כך, במעשה ובדבור, וקושר קשר היחוד, נמצא שעל ידו מתברכים עליונים ותחתונים.** ואז צריך האדם להראות עצמו, אחרי שסים תפלת עמידה, כאלו נפטר מן העולם, שהרי נפרד מעץ החיים